

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПРАТ «ВАТУТІНСЬКИЙ КОМБІНАТ ВОГНЕТРИВІВ» ЗА РІК, ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2019 РОКУ

(в тис. грн.)

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВАТУТІНСЬКИЙ КОМБІНАТ ВОГНЕТРИВІВ» (далі «Товариство») є юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України. Приватне акціонерне товариство «Ватутінський комбінат вогнетривів», зареєстроване Виконавчим комітетом Ватутінської міської ради Черкаської області народних депутатів 20 липня 1995 року.

Товариство є одним з найбільших в Україні підприємств з видобутку та переробки вторинних каолінів для спеціалізованих підприємств вогнетривкового комплексу з виробництва алюмосилікатних вогнетривів для металургії, енергетики, машинобудування, будівництва та ін. Сировинною базою комбінату є високоякісні вторинні каоліни, які розробляються зараз на Мурзинському родовищі. Товариство реалізує готову продукцію на ринку України та на експорт.

Товариство безпосередньо здійснює такі основні види фінансово-господарської діяльності:

- виробництво вогнетривких виробів;
- добування глини і каоліну;
- інше.

Юридична адреса Товариства - вул.Індустріальна, 11, м. Ватутіне, Черкаської області, Україна, 20254.

2. ОСНОВИ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Ця фінансова звітність підготовлена відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (надалі – МСФЗ).

Фінансова звітність Товариства підготовлена у відповідності з принципом оцінки за історичною вартістю. У фінансовій звітності надана порівняльна інформація за попередній період.

Функціональною валютою звітності є гривня. Звітність складена в тисячах гривень.

Фінансова звітність Товариства за рік, що закінчується 31 грудня 2019 року була затверджена керівництвом 21 лютого 2020 року.

3. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Основні засоби

Основні засоби враховуються у звіті про фінансовий стан за первісною вартістю, що включає всі витрати, необхідні для доведення активу до стану, придатного до використання, за вирахуванням накопиченої амортизації і збитків від знецінення.

Капіталізовані витрати включають основні витрати на модернізацію і заміну частин активів, які збільшують термін їх корисної експлуатації або покращують їх здатність генерувати доходи. Витрати на ремонт і обслуговування основних засобів, які не

відповідають приведеним вище критеріям капіталізації, відображаються в звіті про сукупні доходи і витрати того періоду, в якому вони були понесені.

Сума, що амортизується, – це первісна вартість об'єкту основних засобів або переоцінена вартість, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, імовірно, він знаходиться в кінці свого терміну корисного використання.

Амортизація основних засобів призначена для списання суми, що амортизується, впродовж терміну корисного використання активу і розраховується з використанням прямолінійного методу.

Ліквідаційна вартість, терміни корисного використання і метод нарахування амортизації передивляються на кінець кожного фінансового року. Вплив будь-яких змін, що виникають від оцінок, зроблених в попередні періоди, враховується як зміна облікової оцінки.

Дохід або збиток, що виникають в результаті вибуття або ліквідації об'єкту основних засобів, визначається як різниця між сумами від продажу і балансовою вартістю активу і визнається в прибутках і збитках.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи з кінцевими термінами використання, придбані в рамках окремих операцій, враховуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченої амортизації і накопиченого збитку від знецінення. Амортизація нараховується рівномірно протягом терміну корисного використання нематеріальних активів. Очікувані терміни корисного використання і метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного періоду, при цьому всі зміни в оцінках відбиваються в звітності без перерахування порівняльних показників.

Нематеріальний актив списується при продажу або коли від його майбутнього використання або вибуття не очікується економічних вигід. Дохід або збиток від списання нематеріального активу, що є різницею між чистими сумами від вибуття і балансовою вартістю активу, включається в звіт про сукупні доходи і витрати у момент списання.

Знецінення основних засобів і нематеріальних активів

Товариство проводить перевірку наявності індикаторів знецінення балансової вартості матеріальних і нематеріальних активів на кожну звітну дату. В разі виявлення будь-яких таких індикаторів розраховується відшкодована вартість відповідного активу для визначення розміру збитку від знецінення (якщо такий є). Якщо неможливо оцінити відшкодовану вартість окремого активу, Товариство оцінює відшкодовану вартість генеруючої одиниці, до якої відноситься такий актив.

Нематеріальні активи з невизначеним терміном корисного використання і нематеріальні активи, не готові до використання, оцінюються на предмет знецінення як мінімум щорік і при виявленні будь-яких ознак можливого знецінення.

Відшкодована вартість визначається як більша із справедливої вартості активу за вирахуванням витрат на реалізацію і експлуатаційної цінності. При оцінці експлуатаційної цінності, очікувані майбутні потоки грошових коштів дисконтуються до приведеної вартості з використанням ставки дисконтування до оподаткування, що відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей в часі і ризиків, властивих даному активу, відносно яких оцінка майбутніх грошових потоків не коректувалася.

Якщо відшкодована вартість активу (або генеруючої одиниці) виявляється нижчою за його балансову вартість, балансова вартість цього активу (генеруючої одиниці) зменшується до відшкодованої вартості. Збитки від знецінення відразу відображаються в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку збиток від знецінення враховується як зменшення резерву по переоцінці.

У випадках, коли збиток від знецінення згодом відновлюється, балансова вартість активу (генеруючої одиниці) збільшується до суми, отриманої в результаті нової оцінки його відшкодованої вартості, так, щоб нова балансова вартість не перевищувала балансову вартість, яка була б визначена, якби по цьому активу (генеруючій одиниці) не був відображений збиток від знецінення в попередні роки. Відновлення збитку від знецінення відразу ж відображається в прибутках і збитках, за винятком випадків, коли актив враховується за оціненою вартістю. В цьому випадку відновлення збитку від знецінення враховується як збільшення резерву по переоцінці.

Необоротні активи, які утримуються для продажу

Необоротні активи і групи вибуття, класифіковані як утримувані для продажу оцінюються по найменшій вартості — або балансовій вартості, або справедливій вартості за вирахуванням витрат на продаж. Необоротні активи, які утримуються для продажу, не підлягають амортизації.

Фінансові інструменти

Фінансові активи и фінансові зобов'язання визнаються, коли Товариство є стороною договірних відносин по відповідному фінансовому інструменту.

Фінансові активи

Фінансові активи Товариства представлені грошовими коштами та їхніми еквівалентами, позиками (за наявності), торговельною та іншою дебіторською заборгованістю.

Первісне визнання

Під час первісного визнання фінансові активи оцінюються за справедливою вартістю плюс (у випадку фінансового активу не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку) витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу.

В момент первісного визнання фінансових активів Товариство відносить їх до відповідної категорії в залежності від їх критеріїв. Цей розподіл здійснюється відповідно до двох критеріїв:

- характеристики договірних грошових потоків (чи є вони виключно виплатою основної суми боргу та відсотків на неї);

- бізнес-моделі, яка застосовується до цих активів (утримуються активи для погашення чи для продажу, чи для обох цілей).

Згідно МСФЗ 9 фінансові активи поділяються на три категорії, для кожної з категорій після первісного визнання застосовуються свої правила оцінки та визнання прибутків та збитків:

- за амортизованою вартістю;
- за справедливою вартістю з визнанням її змін в іншому сукупному доході;
- за справедливою вартістю з визнанням її змін у прибутку або збитку.

Всі звичайні операції з придбання й продажу фінансових активів відображаються на дату операції, тобто на дату, коли Компанія бере на себе зобов'язання з придбання активу. До звичайних операцій з придбання або продажу відносяться операції з придбання або продажу фінансових активів, умови яких вимагають передачі активів у строки, встановлені законодавством або (встановлені на відповідному ринку).

Подальша оцінка

Нижче описано вплив класифікації фінансових активів при їх первісному визнанні на їх подальшу оцінку:

Фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку

Категорія «фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку» включає застосування бізнес-моделі, як утримувані для продажу, тобто якщо вони придбані для цілі продажу чи перепродажу у найближчий період. Такі активи придбаються в основному з метою отримання прибутку від короткострокових коливань їх ціни.

Фінансові активи за амортизованою вартістю

Фінансовий актив оцінюють за амортизованою собівартістю, якщо виконуються обидві такі умови:

- а) актив утримують в моделі бізнесу, мета якої - утримування активів задля збирання контрактних грошових потоків;
- б) контрактні умови фінансового активу передбачають у певні дати надходження грошових потоків, які є лише погашенням основної суми та сплатою відсотків на непогашену основну суму.

Дебіторська заборгованість

Компанія класифікує свої фінансові активи як такі, що відображаються за амортизованою вартістю - позики та дебіторську заборгованість.

Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи з фіксованими або платежами, які підлягають визначенню, та не мають котирування на активному ринку. Після первісного визнання ці фінансові активи класифікуються по бізнес-моделі, при якій фінансові активи утримуються для отримання платежів від дебіторів або інших компенсацій а отже, утримуються до погашення і обліковуються за амортизованою вартістю із використанням методу ефективної процентної ставки за мінусом резервів на знецінення.

При первісному визнанні дебіторська заборгованість відображається за номінальною вартістю, яка також є амортизованою вартістю за відсутності відсотків, які нараховуються на неї.

Прибутки та збитки за такими активами відображуються у звіті про сукупні доходи при припиненні визнання або зменшенні корисності таких активів, а також у процесі амортизації. Амортизація із застосуванням ефективної ставки відсотка включається до складу фінансових доходів в звіті про сукупні доходи.

Дебіторська заборгованість відноситься до складу оборотних активів, за винятком заборгованості, строк погашення якої перевищує 12 місяців після звітної дати. Такі активи включаються до складу необоротних активів.

Довгострокова дебіторська заборгованість

Довгострокова дебіторська заборгованість, первісно визнається за теперішньою (дисконтованою) вартістю суми до отримання, а в подальшому різниця між теперішньою вартістю при первісному визнанні та номінальною сумою амортизується і визнається відсотковим доходом.

Амортизована вартість розраховується з урахуванням ефективної відсоткової ставки. Ефективна відсоткова ставка являє собою ставку, яка точно дисконтує очікувані майбутні надходження грошових коштів (у тому числі усі гонорари за договорами сплачені або отримані, які становлять невід'ємну частину ефективної відсоткової ставки, витрати на здійснення операції та інші премії або дисконти) протягом очікуваного строку використання боргового інструменту або, коли доцільно, коротшого періоду до чистої балансової вартості на момент первісного визнання.

Амортизація на основі використання ефективної відсоткової ставки включається до складу фінансових доходів у звіті про прибутки та збитки. Збитки, зумовлені знеціненням, визнаються у звіті про прибуток або збиток у складі інших операційних витрат.

Передплати видані

Аванси видані відображаються по фактичній вартості за вирахуванням резерву під знецінення. Сума авансів на придбання активу включається до його балансової вартості при отриманні Товариством контролю над цим активом та при наявності ймовірності того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з ним, будуть отримані. Інші аванси списуються на рахунок прибутків та збитків при отриманні товарів або послуг, що відносяться до них. За наявності ознак того, що активи, товари та послуги, що відносяться до авансів, не будуть отримані, балансова вартість авансів підлягає списанню, а відповідний збиток від знецінення відображається в складі прибутків та збитків.

Аванси видані відносяться до довгострокових активів, коли товари або послуги, за які здійснена оплата, будуть отримані через один рік і пізніше, або коли аванси відносяться до активу, який після первісного визнання буде віднесений до категорії необоротних активів.

Суми передплат і дебіторської заборгованості не зменшуються на суму розрахунків з податку на додану вартість, відповідно до яких українським законодавством передбачено відображення за спеціальними правилами, що включають виникнення зобов'язань/кредиту перед бюджетом за операціями, за якими дата виникнення

зобов'язань/кредиту виникає у періоді фактичної сплати за товари, роботи, послуги (касовий метод) та податкового кредиту при відсутності податкових накладних. Суми розрахунків з податку на додану вартість, відповідно до яких українським законодавством передбачено відображення за спеціальними правилами, відображаються у складі інших поточних зобов'язань.

Припинення визнання

Визнання фінансового активу (або, де доречно, частини фінансового активу, або частини групи подібних фінансових активів) припиняється, якщо:

- строк дії контрактних прав Товариства на грошові потоки від фінансового активу закінчився;
- Товариство передає фінансовий актив і ця передача відповідає критеріям для припинення визнання фінансового активу, тобто Товариство не зберігає контроль над переданим активом.

Переданий фінансовий актив та визнане зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та зобов'язання Підприємства, створені або збереженні при передачі активу.

Знецінення фінансових активів

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» вимагає створення резервів під очікувані кредитні збитки, тобто збитки від знецінення, які можуть статися в майбутньому, навіть з мінімальною ймовірністю. Підприємство створює резерв під очікувані кредитні збитки з моменту первісного визнання активу.

Підприємство застосовує підхід формування резерву під знецінення з використання матриці резервування за якою резерви на покриття збитків розраховуються щодо дебіторської заборгованості по аналізу платоспроможності покупця. Вихідними даними для матриць резервування, є історичні дані щодо прострочення платежів, отримання оплати по простроченій заборгованості та прогнозна інформація.

Формування резервів під очікувані кредитні збитки Підприємством проводиться наприкінці кожного звітного періоду шляхом проведення відповідного аналізу згідно проведених розрахунків.

Балансова вартість активу зменшується за рахунок відповідного резерву під очікувані кредитні збитки, а сума збитку визнається у звіті про прибутки та збитки.

Якщо дебіторська заборгованість за основною діяльністю є такою, що не може бути повернута, вона списується за рахунок створеного забезпечення на знецінення дебіторську заборгованість за основною діяльністю(водопостачання та водовідведення).

Повернення раніше списаних сум визнається доходом у звіті про прибутки та збитки.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають грошові кошти в касі та грошові кошти на рахунках в банках із початковим терміном погашення до трьох місяців.

Усі інші грошові кошти та їх еквіваленти, які не можна використати для операцій протягом одного року, починаючи з дати балансу або протягом операційного циклу внаслідок обмежень, виключаються зі складу оборотних активів та відображаються як необоротні активи, щодо яких на дату балансу Підприємство оцінює наявність ознак, що свідчать про втрати від зменшення корисності.

Підприємство формує звіт про рух грошових коштів за прямим методом.

Фінансові зобов'язання

Фінансові зобов'язання, відповідно до МСФЗ 9, класифікувати відповідно як фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку та інші фінансові зобов'язання, які оцінюються за амортизованою собівартістю за методом ефективної ставки відсотка.

Під час первісного визнання фінансові зобов'язання оцінювати за справедливою вартістю плюс (у випадку фінансового зобов'язання не за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку) витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового зобов'язання.

Фінансові зобов'язання підприємства включають кредити, торгіву та іншу кредиторську заборгованість.

Класифікувати всі фінансові зобов'язання як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю, користуючись методом ефективного відсотка, за винятком фінансових зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Такі зобов'язання, у подальшому оцінювати за справедливою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість відображати за собівартістю, яка являється справедливою вартістю компенсації, що повинна бути передана в майбутньому за отримані товари, роботи, послуги незалежно від того, чи були виставлені рахунки підприємству.

До поточних зобов'язань підприємства включати: короткострокові кредити банків; поточну заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями; короткострокові векселі видані; кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги; поточну заборгованість за розрахунками з одержаних авансів, за розрахунками з бюджетом, за розрахунками з позабюджетних платежів, за розрахунками зі страхування, за розрахунками з оплати праці, за розрахунками з учасниками, поточні забезпечення, інші поточні зобов'язання.

Передплати, отримані підприємством, визнавати по первісно отриманих сумах.

Заборгованість, строк погашення якої більше одного року від дати складання фінансової звітності, відносити до складу довгострокової заборгованості. На дату складання фінансової звітності таку заборгованість відображати за амортизованою вартістю.

До довгострокових зобов'язань належать: довгострокові кредити банків; інші довгострокові фінансові зобов'язання; відстрочені податкові зобов'язання; довгострокові забезпечення та довгострокові зобов'язання.

Кредити та позики визнавати спочатку за справедливою вартістю, за вирахуванням будь-яких витрат на здійснення операцій. Після первісного визнання банківські кредити та позики відображати за амортизованою вартістю з будь-якими різницями між первісною вартістю та вартістю погашення, яка визнається у звіті про прибутки та збитки протягом періоду їх залучення.

У випадку, якщо позики викуповуються або зараховуються до погашення, будь-яка різниця між сумою погашення та балансовою вартістю визнається негайно у звіті про прибутки та збитки.

Для визначення ефективної відсоткової ставки використовується середньозважена вартість кредитів згідно даних Національного банку України на дату отримання кредиту із врахуванням індексу інфляції.

Довгострокове зобов'язання за кредитною угодою (якщо угода передбачає погашення зобов'язання на вимогу кредитора (позикодавця) у разі порушення певних умов, пов'язаних з фінансовим станом позичальника), умови якої порушені, вважається довгостроковим, якщо:

- позикодавець до затвердження фінансової звітності погодився не вимагати погашення зобов'язання внаслідок порушення;
- не очікується виникнення подальших порушень кредитної угоди протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Виключати фінансове зобов'язання зі звіту про фінансовий стан тоді і тільки тоді, коли його погашають, тобто, коли заборгованість, визначену в контракті, погашено, анульовано або строк її дії закінчується.

Обмін одного фінансового зобов'язання на інше на суттєво відмінних умовах обліковувати як погашення первісного фінансового зобов'язання та визнання нового фінансового зобов'язання. Подібно до цього, значну зміну умов існуючого фінансового зобов'язання або його частини обліковувати як погашення первісного фінансового зобов'язання та визнання нового фінансового зобов'язання. Різницю між балансовою вартістю погашеного або переданого іншій стороні фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання) та сплаченою компенсацією визнавати в прибутку чи збитку.

Аналітичний облік зобов'язань ведеться окремо за кожним постачальником та підрядником в розрізі кожного договору (при його відсутності – рахунку).

Витрати на позики

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, тобто активу, підготовка якого до передбачуваного використання або для продажу обов'язково вимагає значного часу, додаються до вартості даних активів до тих пір, поки ці активи не будуть, в основному, готові до передбаченого використання або для продажу. Всі інші витрати на позики визнаються у складі звіту про сукупні доходи та витратах того періоду, в якому вони понесені.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли у Товариства є поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне), що виникло в результаті минулих подій, для погашення якого,

ймовірно, потрібне вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди, і при цьому можна здійснити достовірну оцінку даного зобов'язання.

З метою рівномірного розподілу затрат протягом звітного року Товариством створено резерв для забезпечення оплати відпусток та для забезпечення виплат премій згідно умов трудових контрактів. Сума забезпечення оплати відпусток нараховується щомісяця, виходячи із показників фактично нарахованої заробітної плати та днів невикористаних відпусток працівників. Сума забезпечення виплат премій нараховується виходячи з річного розрахунку згідно умов трудових контрактів.

В кінці кожного року проводиться інвентаризація невикористаних відпусток та розміру резерву для забезпечення оплати відпусток і, при необхідності, проводиться коригування розміру резерву для забезпечення оплати відпусток. В березні року, наступного за звітним, проводиться коригування залишку забезпечення виплат премій.

З метою рівномірного розподілу витрат на рекультивацію земель, використаних для видобутку каоліну, створювати резерви для забезпечення відновлення земельних ділянок.

Суму забезпечень відновлення земельних ділянок Мурзинського каолінового кар'єру, Новоселицького каолінового кар'єру та забезпечення відтворення Південної ділянки Мурзинського каолінового кар'єру нараховувати відповідно до даних завідувача гірничими роботами (Обґрунтування грошових витрат на закриття кар'єрів). Сума забезпечення може бути переглянута протягом року (за потребою) на підставі даних розрахунку, що виконується завідувачем гірничими роботами.

Запаси

Запаси складаються, головним чином, із сировини та матеріалів, які призначені для використання у виробництві готової продукції, безпосередньо готової продукції та незавершеного виробництва.

Товарно-матеріальні запаси відображаються по найменшій із вартості придбання чи чистої вартості реалізації. При відпуску запасів у виробництво, з виробництва, продаж та іншому вибутті оцінка їх здійснюється за методом ФІФО. Вартість запасів власного виробництва та вартість незавершеного виробництва включає відповідну долю загальновиробничих витрат.

З метою достовірного відображення вартості запасів в балансі підприємства у випадку виявлення запасів із невідповідними показниками якості створювати резерв знецінення запасів виходячи з оцінки запасів за ціною можливої реалізації.

Оренда

Товариство - орендар

На дату початку оренди визнається актив з права користування та орендне зобов'язання. На дату початку оренди актив з права користування оцінюється за собівартістю. Собівартість активу з права користування складається з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем;
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів.

На дату початку оренди орендне зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату. Орендні платежі слід дисконтувати, застосовуючи припустиму ставку відсотка в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то застосовується ставку додаткових запозичень.

Після дати початку оренди орендне зобов'язання оцінюється:

- а) збільшуючи балансову вартість з метою відобразити процент за орендним зобов'язанням;
- б) зменшуючи балансову вартість з метою відобразити здійснені орендні платежі;
- в) переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь-які переоцінки або модифікації оренди, або з метою відобразити переглянуті по суті фіксовані орендні платежі.

Після дати початку оренди визнається у прибутку або збитку – окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, такі обидві складові:

- а) проценти за орендним зобов'язанням;
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталася подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Актив з права користування та орендне зобов'язання не визнаються якщо:

- а) термін оренди на дату початку оренди становить не більше 12 місяців (короткострокова оренда);
- б) базовий актив має низьку вартість (оренда активів з низькою вартістю) – менше п'яти тисяч доларів США.

Товариство-орендодавець

Орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Оренда класифікується як фінансова оренда, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив.

Оренда класифікується як операційна оренда, якщо вона не передає в основному всі ризики та вигоди щодо права власності на базовий актив.

Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток або збиток за рік являють собою суму поточного та відстроченого податку.

Поточний податок

Сума поточного податку визначається виходячи з величини оподатковуваного прибутку за рік. Оподатковуваний прибуток відрізняється від прибутку, відображеного у звіті про сукупні доходи або витрати, через статті доходів або витрат, що підлягають оподаткуванню або вирахуванню для цілей оподаткування в інші періоди, а також виключає статті, які взагалі не підлягають оподаткуванню або вирахуванню для цілей оподаткування. Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток розраховується з використанням ставок оподаткування, встановлених законодавством, що набрали чинності на звітну дату.

Відстрочений податок

Відстрочений податок визнається у відношенні тимчасових різниць між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та

відповідними даними податкового обліку, використовуваними при розрахунку оподаткованого прибутку. Відкладені податкові зобов'язання, як правило, відображаються з урахуванням всіх оподатковуваних тимчасових різниць. Відстрочені податкові активи відображаються з урахуванням всіх тимчасових різниць за умови високої ймовірності отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, достатнього для використання цих тимчасових різниць. Податкові активи та зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, якщо тимчасові різниці пов'язані з гудвілом або виникають внаслідок первісного визнання інших активів і зобов'язань в рамках угод (крім угод по об'єднанню бізнесу), які не впливають ні на оподатковуваний, ні на бухгалтерський прибуток.

Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кінець кожного звітного періоду і зменшується, якщо ймовірність отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, достатньої для повного або часткового використання цих активів, більш не є високою.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання з податку на прибуток розраховуються з використанням ставок оподаткування (а також положень податкового законодавства), встановлених законодавством, що набрали або практично набрали чинності на звітну дату, які імовірно діятимуть у період реалізації податкового активу або погашення зобов'язання. Оцінка відстрочених податкових зобов'язань і активів відображає податкові наслідки намірів Товариства (станом на звітну дату) у відношенні способів відшкодування або погашення балансової вартості активів та зобов'язань.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання показуються у звітності згорнуто, якщо існує законне право провести взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань, що відносяться до податку на прибуток, що справляється одним і тим самим податковим органом, і Товариство має намір здійснити взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань.

Поточний та відстрочений податки за період

Поточні та відстрочені податки визнаються в прибутках і збитках, крім випадків, коли вони відносяться до статей, які безпосередньо відносяться до складу іншого сукупного доходу або власного капіталу. У цьому випадку відповідний податок також визнається в іншому сукупному прибутку або безпосередньо в капіталі відповідно.

Пенсійні зобов'язання

Державний пенсійний план з визначеними внесками - Товариство здійснює внески в Державний пенсійний фонд України виходячи з заробітної плати кожного працівника. Витрати Товариства за такими внесками включені до статті «Відрахування на соціальні заходи». Дана сума включається до витрат того періоду, коли вони фактично понесені.

Крім того, Товариство відповідно до вимог законодавства України здійснює відшкодування витрат Державного пенсійного фонду України на виплату і доставку пенсій, призначених працівникам Товариства на пільгових умовах за роботу у важких і шкідливих умовах праці. Витрати Товариства за такими платежами включені до статті «Інші операційні витрати». Дана сума включається до витрат того періоду, коли вони фактично понесені.

Виручка за договорами з покупцями

Товариство визнає виручку, відображаючи передачу обіцяних товарів або послуг покупцю в сумі, що відображає відшкодування, яке Товариство розраховує отримати в обмін на ці товари або послуги.

Товариство використовує п'ятикрокову модель визнання виручки за договорами:

1. Товариство враховує договір з покупцем виключно при дотриманні всіх критеріїв:

- сторони за договором затвердили договір (у письмовій формі, усно або відповідно до іншої звичайної ділової практики) і зобов'язуються виконувати передбачені договором зобов'язання;
- Товариство може ідентифікувати права кожної сторони стосовно товарів або послуг, які будуть передані;
- Товариство може ідентифікувати умови оплати товарів або послуг, які будуть передані;
- договір має комерційний зміст (тобто ризики, розподіл у часі або величина майбутніх грошових потоків організації, як очікується, зміняться внаслідок договору); і
- отримання Товариством відшкодування, право на яке вона отримає в обмін на товари або послуги, які буде передано покупцю, є вірогідним.

Товариство має об'єднати два або більше договори, укладені одночасно або майже одночасно з одним покупцем (або пов'язаними сторонами покупця), і обліковувати такі договори як один договір у разі дотримання одного чи декількох критеріїв:

- договори погоджувалися як пакет з однією комерційною метою;
- сума відшкодування до сплати за одним договором залежить від ціни або виконання іншого договору; чи
- товари або послуги, обіцяні за договорами (або деякі товари чи послуги, обіцяні за кожним договором), становлять один обов'язок до виконання.

2. Під час укладання договору Товариство повинно оцінити товари або послуги, обіцяні за договором з покупцем, та ідентифікувати як обов'язок до виконання кожен обіцянку передати покупцю:

- товар або послугу (або пакет товарів чи послуг), які відрізняються; або
- низку товарів або послуг, що відрізняються, які є практично однаковими та передаються покупцю за однаковою схемою.

3. Товариство повинно аналізувати умови договору й свою звичайну ділову практику при визначенні ціни операції. Ціна операції – це сума відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу обіцяних товарів або послуг покупцю, за виключенням сум, отриманих від імені третіх сторін (наприклад, деякі податки з продажів). Відшкодування, обіцяне за договором з покупцем, може містити в собі фіксовані суми, змінні суми або і ті, і інші.

4. Метою розподілу ціни операції є розподіл організацією ціни операції на кожний обов'язок до виконання (або товар чи послугу, що відрізняються) у сумі, яка відображає величину відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу обіцяних товарів чи послуг покупцю.

5. Виручка визнається в момент, коли кожне зобов'язання задоволено. Зобов'язання вважаються виконаними, коли організація передає контроль над обіцяними товарами або послугами покупцю. Це відбувається, коли покупець отримує пряме володіння над товарами або послугами або може отримати від них всі вигоди, що залишилися. МСФЗ 15 надає індикатори для оцінки моменту, коли контроль над товарами або послугами переходить від організації до покупця.

Товариство застосовує три сценарії для визнання виручки протягом певного періоду:

- клієнт отримує та споживає вигоди від результатів роботи виконавця в міру виконання ним робіт;
- результати роботи виконавця створюють або поліпшують актив під час роботи (наприклад, будівництва), контрольований клієнтом;
- актив, що створюється у міру виконання робіт, не може бути використаний виконавцем з іншою метою, плюс виконавець має право на оплату робіт, виконаних на поточну дату.

Якщо угода не відповідає жодному з вищеописаних сценаріїв, виручка визнається одномоментно під час переходу контролю над товаром клієнту.

Перерахунок іноземної валюти

Операції в іноземній валюті відображати у національній валюті шляхом перерахунку суми іноземної валюти за обмінним курсом, що діє на дату здійснення операції. Монетарні активи та зобов'язання, номіновані в іноземній валюті, перераховувати в гривню за обмінним курсом, що діє на дату складання фінансової звітності. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною вартістю в іноземній валюті, перераховувати із використанням курсів обміну валют станом на дати первісних операцій. Немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, перераховувати із використанням курсів обміну валют на дату визначення справедливої вартості.

Курсові різниці визнавати у складі прибутку або збитку в тому періоді, в якому вони виникають.

Інформація за сегментами

Інформація про доходи, витрати, активи і зобов'язання сегментів надається в розрізі збуту продукції Товариства в Україні та на експорт. До сегментних доходів відносяться доходи від реалізації продукції, до сегментних витрат — собівартість реалізованої продукції та витрати на збут. Сегментні активи включають дебіторську заборгованість за поставлену продукцію. Сегментні зобов'язання включають аванси, одержані від покупців продукції.

Умовні зобов'язання та активи

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності. Такі зобов'язання розкриваються у примітках до фінансової звітності, за винятком тих випадків, коли ймовірність відтоку ресурсів, що втілюють економічні вигоди, є незначною.

4. ПРИЙНЯТТЯ НОВИХ ТА ПЕРЕГЛЯНУТІ СТАНДАРТИ

Нові стандарти, роз'яснення та поправки до чинних стандартів та роз'яснення, вперше застосовані Товариством

Облікова політика, прийнята Товариством при складанні фінансової звітності за 2019 рік, відповідає політиці, яка застосовувалась при складанні фінансової звітності за попередній рік, за винятком прийнятих нових стандартів, що вступили в силу на 1 січня 2019 року. Товариство не застосовувала достроково будь-які інші стандарти, роз'яснення або поправки, які були випущені, але ще не вступили в силу.

У 2019 році Товариство вперше застосувало МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» і деякі інші поправки і роз'яснення, але вони не вплинули на його фінансову звітність.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» замінює МСБО (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди».

Стандарт встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали більшість договорів оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі. Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінився в порівнянні з МСБО (IAS) 17. Орендодавці будуть продовжувати класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну і фінансову. Таким чином, застосування МСФЗ (IFRS) 16 не вплинуло на облік договорів оренди, в яких Товариство є орендодавцем.

Товариство вперше застосувало МСФЗ (IFRS) 16 з 1 січня 2019 року. При переході на стандарт Товариство вирішило використовувати спрощення практичного характеру, що дозволяє на дату першого застосування застосовувати стандарт тільки до договорів, які раніше були ідентифіковані як договори оренди із застосуванням МСБО (IAS) 17 і роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4. Товариство також вирішило використовувати звільнення від визнання для договорів оренди, термін оренди за якими на дату початку оренди становить не більше 12 місяців і які не містять опціону на покупку (короткострокова оренда), а також для договорів оренди, в яких базовий актив має низьку вартість (оренда активів з низькою вартістю). Дані перехідні вимоги не вплинули на фінансову звітність Товариства.

Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 23 «Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток»

Роз'яснення розглядає порядок обліку податків на прибуток в умовах існування невизначеності щодо податкових трактувань, що впливає на застосування МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток». Роз'яснення не застосовується до податків або зборів, які не належать до сфери застосування МСБО (IAS) 12, а також не містить особливих вимог, що стосуються відсотків і штрафів, пов'язаних з невизначеними податковими трактуваннями. Зокрема, роз'яснення розглядає наступні питання:

- розглядає організація невизначені податкові трактування окремо;
- допущення, які організація робить щодо перевірки податкових трактувань податковими органами;

- як організація визначає оподатковуваний прибуток (податковий збиток), податкову базу, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги і ставки податку;
- як організація розглядає зміни фактів і обставин.

Організація повинна вирішити, чи розглядати кожне невизначене податкове трактування окремо або разом з одним або декількома іншими невизначеними податковими трактуваннями. Необхідно використовувати підхід, який дозволить з більшою точністю передбачити результат невизначеності.

Товариство застосовує значне судження при виявленні невизначеності щодо правил обчислення податку на прибуток. Оскільки Товариство здійснює свою діяльність в складній економічній ситуації, воно проаналізувало, чи робить застосування даного роз'яснення вплив на його фінансову звітність. При застосуванні роз'яснення Товариство проаналізувало, чи є у нього будь-які невизначені податкові трактування, особливо що стосуються трансфертного ціноутворення. Податкові декларації Товариства включають трактування, пов'язані з трансферним ціноутворенням, і податкові органи можуть піддати дані податкові трактування перевірці. З огляду на те, що Товариство виконує вимоги податкового законодавства, і виходячи з проведеного ним аналізу застосовуваної практики трансфертного ціноутворення, Товариство вважає, що прийняття застосовуваних ним податкових трактувань податковими органами є ймовірним. Дане роз'яснення не зробило впливу на фінансову звітність Товариства.

Поправки МСФЗ (IFRS) 9 - «Умови про дострокове погашення з потенційним негативним відшкодуванням»

Згідно МСФЗ (IFRS) 9 борговий інструмент може оцінюватися за справедливою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід за умови, що передбачені договором грошові потоки є «виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу» (критерій «грошових потоків») і інструмент утримується в рамках відповідної бізнес-моделі, що дозволяє таку класифікацію. Поправки до МСФЗ (IFRS) 9 роз'яснюють, що фінансовий актив відповідає критерію «грошових потоків» незалежно від того, яка подія або обставина призводить до дострокового розірвання договору, а також незалежно від того, яка сторона виплачує чи отримує обґрунтоване відшкодування за дострокове розірвання договору. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСБО (IAS) 19 - «Внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою»

Поправки до МСБО (IAS) 19 розглядають порядок обліку у випадках, коли внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою відбувається протягом звітного періоду. Поправки роз'яснюють, що якщо внесення змін до програми, скорочення програми або погашення зобов'язань за програмою відбувається протягом річного звітного періоду, організація повинна визначити вартість послуг поточного періоду стосовно решти періоду після внесення змін до програми, її скорочення або повного погашення зобов'язань за програмою, виходячи з актуарних припущень, використаних для переоцінки чистого зобов'язання (активу) програми з визначеною виплатою, що відображають винагороди, передбачені програмою, і активи програми після даної події. Організація також повинна визначити чисту величину відсотків стосовно решти періоду після внесення змін до програми, її скорочення або повного погашення зобов'язань за програмою, з використанням чистого зобов'язання (активу) програми з визначеною виплатою, що відображають винагороди, пропонувані за

програмою, і активи програми після даної події, а також ставки дисконтування, використаної для переоцінки цього чистого зобов'язання (активу) програми з визначеною виплатою. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСБО (IAS) 28 - «Довгострокові вкладення в асоційовані організації та спільні підприємства»

Поправки роз'яснюють, що організація повинна застосовувати МСФЗ (IFRS) 9 до довгострокових вкладень в асоційовану організацію або спільне підприємство, до яких не застосовується метод пайової участі, але які, по суті, складають частину чистих інвестицій в асоційовану організацію або спільне підприємство (довгострокові вкладення). Дане роз'яснення є важливим, оскільки воно має на увазі, що до таких довгострокових вкладень застосовується модель очікуваних кредитних збитків в МСФЗ (IFRS) 9. У поправках також пояснюється, що при застосуванні МСФЗ (IFRS) 9 організація не бере до уваги збитки, понесені асоційованою організацією або спільним підприємством, який збиток від знецінення чистих інвестицій, визнані в якості коригувань чистих інвестицій в асоційовану організацію або спільне підприємство, що виникають внаслідок застосування МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані організації та спільні підприємства». Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Товариства.

Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.

• *МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесів»*

У поправках пояснюється, що якщо організація отримує контроль над бізнесом, який є спільною операцією, то вона повинна застосовувати вимоги щодо об'єднання бізнесів, здійснюваного поетапно, включаючи переоцінку раніше були часткою участі в активах та зобов'язаннях спільної операції за справедливою вартістю. При цьому набувач повинен переоцінити всю наявну раніше частку участі в спільних операціях. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Товариства.

• *МСФЗ (IFRS) 11 «Спільне підприємництво»*

Сторона, яка є учасником спільних операцій, але не має спільного контролю, може отримати спільний контроль над спільними операціями, діяльність в рамках яких є бізнес, як цей термін визначено в МСФЗ (IFRS) 3. У поправках пояснюється, що в таких випадках частки участі, які були раніше, в даній спільній операції, не переоцінюються. Дані поправки не вплинули на фінансову звітність Товариства.

• *МСБО (IAS) 12 «Податки на прибуток»*

Поправки роз'яснюють, що податкові наслідки щодо дивідендів в більшій мірі пов'язані з минулими операціями чи подіями, які генерували прибуток, ніж з розподілами між власниками. Отже, організація повинна визнавати податкові наслідки щодо дивідендів в прибутку чи збитку, іншого сукупного доходу або власного капіталу в залежності від того, де організація спочатку визнала такі минулі операції або події. При першому застосуванні даних поправок організація повинна застосовувати їх до податкових наслідків щодо дивідендів, визнаних на дату початку самого раннього порівняльного періоду або після цієї дати. Застосування поправок не зробило впливу на фінансову звітність Товариства.

• *МСБО (IAS) 23 «Витрати на позики»*

Поправки роз'яснюють, що організація повинна враховувати позики, отримані спеціально для придбання кваліфікованого активу, в складі позик на спільні цілі, коли завершені практично всі роботи, необхідні для підготовки цього активу до використання за призначенням або продажу. Організація повинна застосовувати дані поправки щодо

витрат за запозиченнями, понесених на дату початку річного звітного періоду, в якому організація вперше застосовує дані поправки, або після цієї дати. Оскільки діюча політика Товариства відповідає вимогам поправок, їх застосування не зробило впливу на фінансову звітність Товариства.

Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу

МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти"

В травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування», новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСБО (IFRS) 4 "Страхові контракти", який був випущений в 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування. Є кілька винятків зі сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСБО (IFRS) 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ (IFRS) 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи все доречні аспекти обліку. МСФЗ (IFRS) 17 набуває чинності, починаючи з 1 січня 2021 року або після цієї дати. Допускається застосування до цієї дати за умови, що організація також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17 або до неї. Даний стандарт не застосовний до Товариства.

Поправка до МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесів»

Поправка містить нове визначення бізнесу, розрізняє ситуацію, коли інвестор набуває бізнес, і ситуацію, коли він набуває тільки групу активів. Це визначає метод обліку нового придбання. При придбанні бізнесу, застосовується метод повної консолідації згідно з IFRS 3. При придбанні групи активів, застосовується інший метод обліку, наприклад, відповідно до МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби» або МСФЗ (IFRS) 11 «Спільне підприємництво» або іншим застосовним стандартом. Додаткова вимога: набувач не повинен визнавати умовні активи. Поправка до IFRS 3 змінила Додаток А з визначеннями термінів, а також керівництво по застосуванню та ілюстративні приклади. Поправка набуває чинності з 1 січня 2020 року.

Поправки до IAS 1 «Подання фінансової звітності» і IAS 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки»

Поправка пов'язана з визначенням суттєвості інформації. Згідно з новим визначенням, інформація є суттєвою, якщо її пропуск, спотворення або неясний виклад дають достатні підстави очікувати впливу на рішення, що приймаються основними користувачами фінансової звітності на основі цих фінансових звітів, які надають фінансову інформацію про організацію, що звітує. Поправка набуває чинності з 1 січня 2020 року.